

Naše NOVINY

MĚSÍČNÍK OBCE HOLUBICE – KOZINEC

Web: www.holubice.pc.cz

E-mail: obec.holubice@worldonline.cz

ROČNÍK I.

LISTOPAD 2005

ČÍSLO 2

Vánoce klepou na dveře, při tónech koled linoucích se ze svátečně osvětlených obchodů nás přepadají rozjímavé nálady. Co všechno se v našich představách pojí k vánočním svátkům. Pohanské zvyky obětované zemi, ohni, vodě a vzduchu, zářící hvězda nad Betlémem zvěstující Boží narození, rozsvícené vánoční stromečky, vůně vanilky a rozkrojená jablíčka, radost z dárků a z toho, že jsme po roce opět všichni spolu.

Vánoce – čas malých zázraků, kdy minuty a hodiny plynou pomaleji a o něco lidštěji. Čas zamyšlení, zastavení a předsevzetí. V protikladu k realitě, ve které celý rok žijeme, představují Vánoce období klidu, lásky, smíru a odpuštění.

Končí rok, který pro mnohé z nás možná nebyl až tak snadný. V době Vánoc bychom měli vzpomenout na všechny ty, kteří se souží kdekoli bez domova. Odtud už není daleko k tomu, abychom najisto věděli, že štěstí je záležitost nesmírně křehká a vzácná. Až se o štědrém večeru letos opět rozzáří statisíce svíček, které zvěstují, že se narodil člověk, přejme si štěstí a lásku nejen pro sebe, ale doslova pro celé lidstvo.

Krásné Vánoce plné pohody, lásky i klidu a šťastné vykročení do roku 2006 Vám všem přeje

Redakční rada „Naše noviny“

Pranostiky:

Studený prosinec - brzké jaro.

Na svatého Ondřeje ještě se nám ohřeje, ale na svatého Mikuláše už je zima celá naše.

Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc.

Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.

V prosinci-li zima, sníh-li hojně lítá, hojnost všady bývá žita.

Pošmourný prosinec, dobré je znamení pro sady, lučiny i všechno osení.

Padá-li na Štědrý den v noci sníh, urodí se hojně vína.

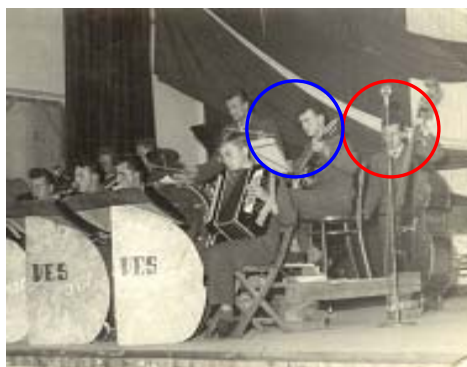
Obecní úřad informuje ...

Možná se ptáte proč zrovna píšeme o panu Maršíkovi. Tak my Vám to vysvětlíme a hezky po pořádku. Jistě jste si z fotek všimli, že pan Maršík byl v letech 1953-55 na vojně v Jičíně a byl basistou v jedné kapele společně s kamarádem, bývalým Holubičkem, Jirkou Pokorným, který hrál na kytaru. Tehdy ho nenapadlo, že by se ještě někdy v životě mohli potkat. A představte si, že se tak stalo. Dne 11.10.2005 v 11 hodin přijela do Holubic Česká televize, zda by se nedostavil do pořadu „Pošta pro tebe“.

Jaké bylo překvapení, když se opět po 50 letech viděli. Jak to celé setkání probíhalo, můžete sledovat některé prosincové úterý na ČT 1 od 20:35 s redaktorkou Ester Janečkovou (viz fotografie). Takže si to nenechte ujít, protože taková událost se nestává každý den.

Pan Maršík před 50ti lety

Pan Maršík (červený kruh) pan Pokorný (modrý kruh)

Ester Janečková

Pan Maršík dnes

Společenská kronika

Životní jubileum v měsíci listopadu oslavili:

paní Slivenecká Jaroslava, 70 let (1.11.), Holubice 168
pan Helebrant Antonín, 75 let (5.11.), Holubice 75
paní Hoffmanová Jana, 60 let (12.11.), Holubice 17
paní Paštěková Klementina, 77 let (21.11.), Kozinec 14
paní Filipová Emilie, 75 let (28.11.), Holubice 150

Gratulujeme !!!

Kulturní okénko

„AKCE PROSINEC 2005“

DNE 3.12.2005 SE KONÁ „MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA“ OD 14:00 V KULTURNÍM DOMĚ V HOLUBICÍCH

- PROGRAM:
- 1) DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ S ČERTOVSKOU MOTIVACÍ
  - 2) MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA S PRAVÝM MIKULÁŠEM, ČERTEM A ANDĚLEM
  - 3) ČERTOVSKÁ DISKOTÉKA

„AKCE LISTOPAD 2005“

DNE 27.11.2005 SE V NAŠÍ OBCI KONALO SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

Dnes si trochu ze široka povíme o nám blízké obci KOZINEC, která ne vždy byla spjata s Holubicemi, jak je tomu v současnosti.

Staneme-li na záhadami opředeném skalním ostrohu zvaném Hradiště (mezi Minicemi a Holubicemi), zavane na nás z hlubokého údolí vlhký chlad. Víme, že na dně údolí se vine potůček, který sem přitéká od jihu, od vsi Holubice, aby se o pár desítek metrů severněji spojil s potokem Zákolanským. Od nepaměti se tu říkalo „V Rusavkách“ – zvláštní název vázající se snad ke staroslovanskému názvu „Ruslo“ označující povodí, okolí vody nebo vlhkou zemi. V zápisech budečského kostela se k roku 1548 zmiňují: „Rusavka, ves pustá, která leže v údolí potoka pod HRADIŠTĚM“. Bývala tam tři stavení. Co bylo důvodem k opuštění Rusavek a k založení o dva kilometry jižněji ležící novou ves zvanou KOZINEC? Snad dostupnější prostor a snadnější život, nebo snad morová rána – to známo není.

V místech, kde dnes obec KOZINEC stojí, býval v té době pouze dvůr, ovčín (dnes stará hospoda) a hájovna. Jména přesídlenců dle ústního podání robotních knih byla: Beneš, Pour a Fryška. Když pak byl kozinecký dvůr r. 1778 zrušen a rozdělen, v důsledku zániku „Řádu Tovaryšstva Ježíšova a řádu Jezuitského“ roku 1773 ke kterým dvůr náležel, vznikla teprve nynější obec. Znamky po dvoře jsou dosud patrné dle způsobu stavby a rozložení budov. Celý velký čtverec stavení zůstal téměř nezměněn – dnes jsou tu obytná stavení p. H. Dohnalové, p. B. Máry, Šestákových, Kubelkových a k nim náležející hospodářské budovy. Zrušený dvůr byl rozdělen (budovy i polnosti) mezi kozinecké usedlíky. Tehdy někteří osadníci ani přidělená pole nechtěli, neboť neměli čím by je obdělávali. Například dvorský sluha, který obdržel 30 strejchů polí, nevěda co s nimi, prodal je za bochník chleba. Stojí ještě za připomínku, že na poli v Rusavkách, kde byla původní ves, propadlo se několika majetníkům spřežení koní při orání do bývalých sklepů. Nyní je vše srovnáno, ale zmíněné pozemky vlastní kozinečtí občané dodnes.

Rozvoj Kozince se stal unikátním tím, že ho tvoří pět samostatných celků – skupin stavení, jejichž středem byl vždy malý, deštěm napájený rybníček – louže zvané „Šatlava, Zelenka, Venderka, Na Dražkách, Na bečkách. Charakteristické pro Kozinec jsou i místní názvy pozemků: Na zahrádkách, Na příhoně, Na měřičkách, Za dvorem u kříže, Za chaloupkami, V jezírkách, Na bečkách atd. Pozemek Na bečkách (Bejčka) připadl na vydržování obecního býka.

Po roce 1848 se obec dostala k hejtmanství smíchovskému a byla spojena v jednu politickou obec s Turskem. Tam byla i přiškolená. Prvním rychtářem byl občan turský Poláček. V roce 1875 se Kozinec oddělil od Turska školou, hřbitovem i politicky a spojil se s Holubicemi. V té době bylo v obci 37 stavení a 275 duší. S místem stávajícího Kozince je spjata událost dávné minulosti, kdy se dle pověsti konala na Turském poli legendární Lucká válka, v níž porazil Čestmír, vojevůdce Neklanův, Luckého knížete Vlastislava. Do katastru Kozince náleží Erz (Erš), les kde se mají nacházet mohyly z haštalské doby, z nichž ta největší, snad knížecí, byla již dávno prokopána. Do doby nedávné historie náleží vzpomínka na „Železnou bránu“, kterou byly uzavřeny všechny cesty do Erzu po roce 1968.

Čas i místo vyhrazené k tomuto vzpomínání je u konce, nezbývá než se těšit na další vzájemná setkání v „Našich novinách“ opět za měsíc. Věřte, že staré mýty nejsou pouhými pohádkami pro ukrácení dlouhé chvíle, ale že je to osnova na níž se nabalují naše životní osudy. Aniž to tušíme, jsme hrdiny nekonečného seriálu jako je tento náš Kaleidoskop.

Byly bychom rádi, kdyby Vám naše povídání pomohlo dívat se kole sebe trochu jinými očima a spatřit třeba i to, čeho jste si nikdy předtím nevšimli. V dalších vyprávěních poznáme, že je toho hodně – věřte.